

Interpretacja indywidualna

ID informacji:	667931
Kategoria informacji:	Interpretacja indywidualna
Status informacji:	Aktualna
Data publikacji:	2025-11-26T09:40:44.019
Tytuł (teza):	Możliwość skorzystania ze zwolnienia przedmiotowego - cele mieszkaniowe, zakup działki przylegającej.
Autor informacji:	• Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej
Data wydania:	2025-11-21T00:15:17.446
Sygnatura:	0113-KDIPT2-2.4011.857.2025.2.MK
Słowa kluczowe:	• budowa-działka pod budowę • cel-cele mieszkaniowe • kredyt-kredyt hipoteczny • kredyt-splata kredytu
Przepis:	• [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Rozdział 3-art. 21-ust. 1-pkt 131 • [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Rozdział 3-art. 21-ust. 25-pkt 2-lit. a
Zagadnienie:	• Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-Zwolnienia przedmiotowe.-Zwolnienia od podatku dochodowego.-Sprzedaż nieruchomości i praw majątkowych.
Załączniki:	brak

Treść:

Interpretacja indywidualna – stanowisko prawidłowe

Szanowna Pani,

stwierdzam, że Pani stanowisko w sprawie oceny skutków podatkowych opisanego stanu faktycznego w podatku dochodowym od osób fizycznych jest prawidłowe.

Zakres wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej

18 września 2025 r. wpłynął Pani wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie możliwości skorzystania ze zwolnienia przedmiotowego. Uzupełniła go Pani pismem z 18

listopada 2025 r. (data wpływu 19 listopada 2025 r.) – w odpowiedzi na wezwanie. Treść wniosku jest następująca:

Opis stanu faktycznego

Ojciec Wnioskodawczyni (spadkodawca) zmarł 13 marca 2007 r. W dniu 28 stycznia 2008 r. Wnioskodawczyni nabyła 1/3 udziału spadku po ojcu (lokal mieszkalny usytuowany w ... przy ul. ...). Postanowieniem Sądu w ..., na podstawie ustawy spadek nabyli również w 1/3 żona spadkodawcy (mama Wnioskodawczyni), oraz zstępni córki spadkodawcy (siostrzeńcy Wnioskodawczyni), po 1/6 części spadku.

Od 9 kwietnia 2001 r. kiedy rodzice Wnioskodawczyni wykupili ww. lokal, do 28 listopada 2019 r., kiedy cały lokal stał się własnością Wnioskodawczyni, w dziale II księgi wieczystej własność lokalu mieszkalnego wpisana jest na rzecz moich rodziców.

Uwzględniając powyższe dziedziczenie, współwłaścicielami ww. lokalu zostali mama Wnioskodawczyni w 4/6 części, dwaj siostrzeńcy Wnioskodawczyni po 1/12 i Wnioskodawczyni w 1/6 części.

W dniu 28 listopada 2019 r. aktem notarialnym Wnioskodawczyni nabyła w drodze darowizny 4/6 części (udział mamy) i w drodze kupna 1/6 (udział siostrzeńców), w wyniku czego cały lokal na podstawie aktu notarialnego stał się Jej własnością.

Wnioskodawczyni zawarła związek małżeński 19 sierpnia 1981 r., nie ma zawartej żadnej umowy majątkowej, małżonkowie pozostają jedynie w ustawowej wspólności majątkowej.

W dniu 22 kwietnia 2021 r. Wnioskodawczyni sprzedała na podstawie aktu notarialnego ww. lokal usytuowany w ... przy ul. ..., nabyty przez Nią w drodze spadku, darowizny i sprzedaży. Sprzedaż ww. lokalu nastąpiła przed upływem 5 lat od chwili nabycia. W momencie sprzedaży przedmiotowego lokalu Wnioskodawczyni pozostawała w ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej, jednak udział w nieruchomości jako nabyty w drodze spadku i darowizny stanowił Jej majątek odrębny.

Przychodem ze sprzedaży, Wnioskodawczyni spłaciła 2 kredyty hipoteczne, zaciągnięte wspólnie z mężem w ... z siedzibą w ..., jako dłużnicy solidarni.

Dnia 3 lutego 2014 r. Wnioskodawczyni zaciągnęła wspólnie z mężem kredyt hipoteczny w ... na zakup zabudowanej nieruchomości budynkiem mieszkalnym, kredyt został udzielony w walucie polski złoty, na okres 339 miesięcy. Z umowy kredytowej wynika, że wszyscy kredytobiorcy odpowiadają solidarnie za wynikające zadłużenie. Zgodnie z umową kredytową, kredyt został zaciągnięty na sfinansowanie nabycia prawa własności nieruchomości mieszkalnej. Zaciągając wspólnie z mężem kredyt hipoteczny Wnioskodawczyni realizowała własne cele mieszkaniowe. W dniu 10 lutego 2014 r. Wnioskodawczyni nabyła z mężem działkę zabudowaną budynkiem mieszkalnym, która stała się ich majątkiem wspólnym, w którym wspólnie mieszkają.

W dniu 12 maja 2017 r. Wnioskodawczyni zaciągnęła wspólnie z mężem drugi kredyt hipoteczny, także w ... na 180 miesięcy, udzielony w polskim złotym, na sfinansowanie nabycia prawa własności nieruchomości gruntowej niezabudowanej, przeznaczoną pod budowę mieszkaniową lub siedliskową. Jest to działka przylegająca, kupiona od tej samej sprzedającej, od której kupili działkę zabudowaną. Z umowy kredytu wynika, że wszyscy kredytobiorcy solidarnie odpowiadają za spłatę kredytu.

Obydwie działki położone są pod adresem ..., ul. ..., numery działek to Działkę przylegającą kupioną 30 maja 2017 r. Wnioskodawczyni zabudowała domową instalacją fotowoltaiczną, poza tym pełni funkcję otoczenia, m.in. sadu.

Wnioskodawczyni nie prowadzi działalności gospodarczej i nigdy nie prowadziła. Nigdy nie dokonywała sprzedaży innych nieruchomości niż objęta zakresem wniosku. Nie posiada innych nieruchomości.

W uzupełnieniu wniosku Wnioskodawczynie wskazała, że niezabudowaną działkę zakupiła wraz z mężem w 2017 r., ponieważ jest działką przylegającą, zadrzewioną drzewami owocowymi, stanowi funkcję ogrodu, poza tym na jej gruncie postawiona została instalacja fotowoltaiczna, która dostarcza prąd dla gospodarstwa domowego. Wnioskodawczynie nie planowała rozbudowy istniejącego już na sąsiedniej działce nr ... budynku, działka nr ... miała mieć jedynie funkcję ogrodu.

Powierzchnia ww. działki nr ... wynosi ... ha, w ewidencji gruntów jest oznaczona symbolem Zgodnie z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy ..., działka nr ... zlokalizowana jest w terenie zabudowy mieszkaniowej, nie jest zlokalizowana w terenie ujętym jako wyznaczony obszar rewitalizacji w Gminie

Wnioskodawczynie nie występowała o opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego i nie składała wniosku o wydanie decyzji względem zabudowy.

Kredyt, który Wnioskodawczynie zaciągnęła w 2017 r. wraz z mężem, na zakup ww. działki, według umowy był przeznaczony na sfinansowanie nabycia własności nieruchomości gruntowej niezabudowanej, przeznaczoną pod zabudowę mieszkaniową lub siedliskową. Ww. kredyt był w przeznaczony w całości na zakup działki, wszystkie środki z kredytu były przeznaczone tylko i wyłącznie na nabycie ww. działki.

Inspektor Urzędu Skarbowego w ..., podczas czynności sprawdzających, jako wydatki mieszkaniowe nie kwestionował spłaty ww. kredytu w ramach podatku zwolnionego z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustalił natomiast, że ponieważ Wnioskodawczynie nie ma z mężem zawartej umowy rozszerzającej, zgodnie z art. 47 § 1 ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy, jako wydatki mieszkaniowe może zaliczyć tylko 1/2 wydatków poniesionych wspólnie z mężem. Do wydatków tych zaliczył spłatę kredytów zaciągniętych na zakup działek nr ... i nr

Pytanie

Czy chcąc skorzystać ze zwolnienia z podatku od dochodu ze zbycia nieruchomości (majątek odrębny) Wnioskodawczynie jest uprawniona do uwzględnienia w całości wydatków poniesionych na spłatę kredytów hipotecznych zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, czy jest konieczne posiadanie umowy rozszerzającej wspólność majątkową? Czy jeśli Wnioskodawczynie nie ma zawartej z mężem umowy rozszerzającej wspólność majątkową małżeńską, zgodnie z art. 47 § 1 ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ma prawo tylko do spłaty 1/2 wydatków (kredytów hipotecznych) poniesionych wspólnie z mężem?

Pani stanowisko w sprawie

W ocenie Wnioskodawczynie, miała prawo spłacić całe kredyty hipoteczne, zaciągnięte na cele mieszkaniowe. Kredyty były zaciągnięte wspólnie z mężem, ale dla banku była dłużnikiem solidarnym i jako taki, była odpowiedzialna za spłatę kredytu w całości. Nie należy w tej sytuacji przyjmować, że miała prawo spłacić tylko 1/2 udziału. Wspólność majątkowa małżonków jest łączna i bezudziałowa, i w trakcie jej trwania małżonkowie nie mają określonych udziałów w majątku wspólnym, a w związku z tym, także w zaciągniętym wspólnie kredycie hipotecznym. W tej sytuacji nie ma znaczenia, że kredyty hipoteczne zostały spłacone w całości z majątku osobistego, ponieważ Wnioskodawczynie realizowała własne cele mieszkaniowe. Rozszerzona wspólność majątkowa nie jest konieczna, aby spłacać wspólne z mężem kredyty hipoteczne z majątku osobistego.

Jeśli kredyt został zaciągnięty wspólnie przez małżonków, to oboje są solidarnie odpowiedzialni za jego spłatę, niezależnie z którego majątku (osobistego czy wspólnego) pochodzą środki. Współwłasność małżeńska (łączna) oznacza, że każdy ze współmałżonków posiada nieruchomość w całości, nie zaś w części stanowiącej 1/2 udziału.

W związku z powyższym, zasadne jest zwolnienie z podatku z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz bezzasadne jest powoływanie się na art. 47 § 1 ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy, i uznanie, że jako wydatki mieszkaniowe, Wnioskodawczyni może zaliczyć tylko 1/2 wydatków poniesionych wspólnie z mężem.

Zdaniem Wnioskodawczyni, miała prawo skorzystać z powołanego zwolnienia uwzględniając poniesione wydatki na spłatę kredytów hipotecznych w pełnej wysokości.

Ocena stanowiska

Stanowisko, które przedstawiła Pani we wniosku jest prawidłowe.

Uzasadnienie interpretacji indywidualnej

W myśl art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1128 ze zm.):

Opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

W myśl art. 9 ust. 1a ww. ustawy:

Jeżeli podatnik uzyskuje dochody z więcej niż jednego źródła, przedmiotem opodatkowania w danym roku podatkowym jest, z zastrzeżeniem art. 25e, art. 29-30cb, art. 30da-30dh, art. 30e-30g, art. 30j-30p oraz art. 44 ust. 7e i 7f, suma dochodów z wszystkich źródeł przychodów.

Stosownie do treści art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) ww. ustawy:

Źródłem przychodów jest odpłatne zbycie, z zastrzeżeniem ust. 2:

- a) nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości,
- b) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,
- c) prawa wieczystego użytkowania gruntów,

- jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie.

Przytoczony przepis formułuje generalną zasadę, zgodnie z którą sprzedaż nieruchomości, jej części lub udziału w nieruchomości oraz praw określonych w tym przepisie przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie, skutkuje powstaniem przychodu. Tym samym, jeżeli odpłatne zbycie nieruchomości, jej części lub udziału w nieruchomości oraz ww. praw nastąpi po upływie pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie – nie jest źródłem przychodu w rozumieniu art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a tym samym kwota uzyskana ze sprzedaży nieruchomości, jej części lub udziału w nieruchomości oraz ww. praw w ogóle nie podlega opodatkowaniu.

W przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości i praw majątkowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) ww. ustawy, co do zasady decydujące znaczenie w kwestii opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych ma moment i sposób ich nabycia.

Podkreślenia wymaga, że ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nie definiuje pojęcia „nabycie”, należy zatem odwołać się do przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1071).

W myśl art. 922 § 1 ustawy Kodeks cywilny:

Prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów księgi niniejszej.

Zgodnie z art. 924 i art. 925 Kodeksu cywilnego:

Spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy, natomiast spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku.

Zgodnie z art. 10 ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

W przypadku odpłatnego zbycia, nabytych w drodze spadku, nieruchomości lub praw majątkowych, określonych w ust. 1 pkt 8 lit. a)-c), okres, o którym mowa w tym przepisie, liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie tej nieruchomości lub nabycie prawa majątkowego przez spadkodawcę.

Do wyliczenia 5-letniego okresu, od którego uzależnione jest opodatkowanie odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych nabytych w drodze spadku, wliczany jest zatem nie tylko okres własności nieruchomości (praw majątkowych) spadkobiercy, który dokonuje odpłatnego zbycia, ale także okres własności nieruchomości (praw majątkowych) spadkodawcy. Jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie nieruchomości bądź nabycie prawa majątkowego przez spadkodawcę, do momentu odpłatnego zbycia nieruchomości (praw majątkowych) przez spadkobiercę upłynęło 5 lat – to odpłatne zbycie nie podlega opodatkowaniu.

Zgodnie z art. 155 § 1 ww. Kodeksu:

Umowa sprzedaży, zamiany, darowizny, przekazania nieruchomości lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia własności rzeczy co do tożsamości oznaczonej przenosi własność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Zgodnie z art. 888 § 1 Kodeksu cywilnego:

Przez umowę darowizny darczyńca zobowiązuje się do bezpłatnego świadczenia na rzecz obdarowanego kosztem swego majątku.

Zgodnie z prawem cywilnym darowizna dochodzi do skutku w drodze umowy jednostronnie zobowiązującej, której treścią jest zarówno zobowiązanie darczyńcy do spełnienia świadczenia pod tytułem darmym na rzecz obdarowanego, czyli do dokonania rozporządzenia i wydania przedmiotu darowizny, jak i oświadczenie obdarowanego o przyjęciu darowizny. Jeżeli przedmiotem darowizny jest nieruchomość, to umowa darowizny pod rygorem nieważności, powinna mieć formę aktu notarialnego.

Zatem zawarcie umowy darowizny nieruchomości powoduje przejście jej własności na obdarowanego z chwilą zawarcia aktu notarialnego, w którym darczyńca daruje tę nieruchomość obdarowanemu, a obdarowany darowiznę przyjmuje.

Mając powyższe na uwadze, przedmiotowy lokal mieszkalny nabyła Pani w różny sposób i w różnych datach, tj.:

- 9 kwietnia 2001 r. – w udziale 1/6 części nabytej w spadku po ojcu, stosownie do art. 10 ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 28 listopada 2019 r. – w udziale 4/6 części nabytych w drodze darowizny od matki,
- 28 listopada 2019 r. – w udziale 1/6 części w drodze zakupu od siostrzeńców.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że sprzedaż przez Panią 22 kwietnia 2021 r. udziału w lokalu mieszkalnym nabytego w drodze spadku po ojcu w 2001 r. nie stanowi źródła przychodu w myśl art. 10 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 10 ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, ponieważ odpłatne zbycie zostało dokonane po upływie pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło jego nabycie.

Natomiast sprzedaż przez Panią 22 kwietnia 2021 r. udziałów w lokalu mieszkalnym nabytych w drodze darowizny i zakupu w 2019 r., stanowi źródło przychodu w myśl art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, ponieważ ww. odpłatne zbycie zostało dokonane przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło ich nabycie.

W myśl art. 30e ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) podatek dochodowy wynosi 19% podstawy obliczenia podatku.

Stosownie do art. 30e ust. 2 ww. ustawy:

Podstawą obliczenia podatku, o której mowa w ust. 1, jest dochód stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw określonym zgodnie z art. 19, a kosztami ustalonymi zgodnie z art. 22 ust. 6c i 6d, powiększoną o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 1, dokonanych od zbywanych nieruchomości lub praw.

Zgodnie z uregulowaniami zawartymi w art. 19 ust. 1 ww. ustawy:

Przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych oraz innych rzeczy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8, jest ich wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, pomniejszona o koszty odpłatnego zbycia. Jeżeli jednak cena, bez uzasadnionej przyczyny, znacznie odbiega od wartości rynkowej tych rzeczy lub praw, przychód ten określa organ podatkowy w wysokości wartości rynkowej. Przepis art. 14 ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z powyższym, przychodem z odpłatnego zbycia jest wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, o ile odpowiada wartości rynkowej, pomniejszona o koszty odpłatnego zbycia.

Pojęcie kosztów odpłatnego zbycia nie zostało przez ustawodawcę zdefiniowane w ustawie, należy zatem stosować językowe rozumienie tego wyrażenia, zgodnie z którym za koszty odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych uważa się wszystkie wydatki poniesione przez zbywającego, które są konieczne, aby transakcja mogła dojść do skutku (wszystkie niezbędne wydatki bezpośrednio związane z tą czynnością). Można do takich kosztów zaliczyć np.: koszty wyceny sprzedawanej nieruchomości przez rzeczoznawcę majątkowego, koszty pośrednictwa w sprzedaży nieruchomości, wydatki związane ze sporządzeniem przez notariusza umowy cywilnoprawnej, koszty i opłaty sądowe, o ile były ponoszone przez zbywcę. Pomędzy tymi wydatkami a dokonany zbyciem musi istnieć związek przyczynowo-skutkowy.

Ustalenie kosztów uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia odbywa się natomiast zgodnie z art. 22 ust. 6c lub 6d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, w zależności od tego, czy zbywaną nieruchomość lub prawo nabyto odpłatnie, czy nieodpłatnie.

W myśl art. 22 ust. 6c ww. ustawy:

Koszty uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, z zastrzeżeniem ust. 6d, stanowią udokumentowane koszty nabycia lub udokumentowane koszty wytworzenia, powiększone o udokumentowane nakłady, które zwiększyły wartość rzeczy i praw majątkowych, poczynione w czasie ich posiadania.

W myśl art. 22 ust. 6d ww. ustawy:

Za koszty uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, nabytych w drodze spadku, darowizny lub w inny nieodpłatny sposób, uważa się udokumentowane nakłady, które zwiększyły wartość rzeczy i praw

majątkowych, poczynione w czasie ich posiadania oraz kwotę zapłaconego podatku od spadków i darowizn w takiej części, w jakiej wartość zbywanej rzeczy lub prawa przyjęta do opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn odpowiada łącznej wartości rzeczy i praw majątkowych przyjętej do opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn. Do kosztów uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości i praw, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, nabytych w drodze spadku zalicza się również udokumentowane koszty nabycia lub wytworzenia poniesione przez spadkodawcę oraz przypadające na podatnika ciężary spadkowe, w takiej części, w jakiej wartość zbywanej rzeczy lub zbywanego prawa odpowiada łącznej wartości rzeczy i praw majątkowych nabytych przez podatnika. Przez ciężary spadkowe, o których mowa w zdaniu drugim, rozumie się spłacone przez podatnika długi spadkowe, zaspokojone roszczenia o zachówek oraz wykonane zapisy zwykłe i polecenia, również w przypadku, gdy podatnik spłacił długi spadkowe, zaspokoił roszczenia o zachówek lub wykonał zapisy zwykłe i polecenia po dokonaniu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c.

Zgodnie z art. 22 ust. 6e ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Wysokość nakładów, o których mowa w ust. 6c i 6d, ustala się na podstawie faktur VAT w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług oraz dokumentów stwierdzających poniesienie opłat administracyjnych.

Jak wynika z powyższych przepisów, podstawą obliczenia podatku jest dochód, stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości określonym zgodnie z art. 19 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a kosztami uzyskania przychodu ustalonymi zgodnie z art. 22 ust. 6c lub 6d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Tak obliczony dochód podlega opodatkowaniu 19% podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Stosownie bowiem do treści art. 30e ust. 4 ww. ustawy:

Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 3, wykazać:

- 1) dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) i obliczyć należny podatek dochodowy od dochodu, do którego nie ma zastosowania art. 21 ust. 1 pkt 131, lub
- 2) dochody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131.

Z kolei, jak stanowi art. 30e ust. 5 ww. ustawy:

Dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) nie łączy się z dochodami (przychodami) z innych źródeł.

W myśl natomiast art. 30e ust. 7 ww. ustawy:

W przypadku niewypełnienia warunków określonych w art. 21 ust. 1 pkt 131 podatnik jest obowiązany do złożenia korekty zeznania, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 3, i do zapłaty podatku wraz z odsetkami za zwłokę; odsetki nalicza się od następnego dnia po upływie terminu płatności, o którym mowa w art. 45 ust. 4 pkt 4, do dnia zapłaty podatku włącznie.

Przepis art. 21 ust. 1 pkt 131 ww. ustawy stanowi, że:

Wolne od podatku dochodowego są dochody z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, o których mowa w art. 30e, w wysokości, która odpowiada iloczynowi tego dochodu i udziału wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe w przychodzie z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, jeżeli poczynszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie trzech lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie,

przychód uzyskany ze zbycia tej nieruchomości lub tego prawa majątkowego został wydatkowany na własne cele mieszkaniowe; udokumentowane wydatki poniesione na te cele uwzględnia się do wysokości przychodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych.

Dochód zwolniony należy obliczyć według następującego wzoru:

$$\text{dochód zwolniony} = D \times W/P$$

gdzie:

D – dochód z odpłatnego zbycia nieruchomości lub prawa,

W – wydatki poniesione na cele mieszkaniowe wymienione w art. 21 ust. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,

P – przychód z odpłatnego zbycia nieruchomości lub prawa.

Należy wyjaśnić, że powyższe zwolnienie obejmuje taką część dochodu uzyskanego z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości jej części lub udziału w nieruchomości, jaka proporcjonalnie odpowiada udziałowi poniesionych wydatków na własne cele mieszkaniowe w osiągniętych przychodach z odpłatnego zbycia. W sytuacji, gdy przychód z odpłatnego zbycia zostanie w całości przeznaczony na cele mieszkaniowe, to wówczas uzyskany z tego tytułu dochód będzie w całości korzystał ze zwolnienia od podatku dochodowego.

Cele mieszkaniowe, których sfinansowanie przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych uprawnia do skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania, wymienione zostały w art. 21 ust. 25 w zw. z ust. 30a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Stosownie do treści art. 21 ust. 25 pkt 1-2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Za wydatki poniesione na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 131, uważa się:

1) wydatki poniesione na:

- a) nabycie budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, a także na nabycie gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym budynkiem lub lokalem,
- b) nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie, prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udziału w takim prawie,
- c) nabycie gruntu pod budowę budynku mieszkalnego lub udziału w takim gruncie, prawa użytkowania wieczystego takiego gruntu lub udziału w takim prawie, w tym również z rozpoczętą budową budynku mieszkalnego, oraz nabycie innego gruntu lub udziału w gruncie, prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, grunt ten zmieni przeznaczenie na grunt pod budowę budynku mieszkalnego,
- d) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub remont własnego budynku mieszkalnego, jego części lub własnego lokalu mieszkalnego,
- e) rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub adaptację na cele mieszkalne własnego budynku niemieszkalnego, jego części, własnego lokalu niemieszkalnego lub własnego pomieszczenia niemieszkalnego

- położonych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej;

2) wydatki poniesione na:

- a) spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c), na cele określone w pkt 1,
- b) spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c), na spłatę kredytu (pożyczki), o którym mowa w lit. a),
- c) spłatę każdego kolejnego kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c), na spłatę kredytu (pożyczki), o których mowa w lit. a) lub b)

- w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej, z zastrzeżeniem ust. 29 i 30.

Zgodnie z art. 21 ust. 25a ww. ustawy:

Wydatki, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. a-c, uznaje się za wydatki poniesione na cele mieszkaniowe, jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, nastąpiło nabycie własności rzeczy lub praw wymienionych w ust. 25 pkt 1 lit. a-c, w związku z którymi podatnik ponosił wydatki na nabycie.

W myśl art. 21 ust. 26 ww. ustawy:

Przez własny budynek, lokal lub pomieszczenie, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. d i e, rozumie się budynek, lokal lub pomieszczenie stanowiące własność lub współwłasność podatnika lub do którego podatnikowi przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udział w takich prawach. Przez własne budynek, lokal lub pomieszczenie, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. d i e, rozumie się również niestanowiące własności lub współwłasności podatnika budynek, lokal lub pomieszczenie, jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, podatnik nabędzie ich własność lub współwłasność albo spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udział w takich prawach, jeżeli uprzednio prawo takie mu nie przysługiwało.

Zgodnie z art. 21 ust. 30 cytowanej ustawy:

Przepis ust. 1 pkt 131 nie ma zastosowania do tej części wydatków, o których mowa w ust. 25 pkt 2, które podatnik uwzględnił korzystając z ulg podatkowych, w rozumieniu Ordynacji podatkowej, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz do tej części wydatków, o których mowa w ust. 25 pkt 2, którymi sfinansowane zostały wydatki określone w ust. 25 pkt 1, uwzględnione przez podatnika korzystającego z ulg podatkowych, w rozumieniu Ordynacji podatkowej, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Zgodnie z cytowanym wcześniej art. 21 ust. 25 pkt 1 lit. c) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, za wydatki poniesione na własne cele mieszkaniowe uważa się wydatki poniesione na nabycie gruntu pod budowę budynku mieszkalnego.

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nie precyzuje, jaki grunt jest gruntem pod budowę budynku mieszkalnego, ani co oznacza zmiana przeznaczenia gruntu na grunt pod budowę budynku mieszkalnego, uprawniająca do skorzystania ze zwolnienia.

W celu doprecyzowania tych pojęć uprawnione jest zatem odwołanie się do odpowiednich przepisów ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.).

Gruntami pod budowę budynków mieszkalnych są przede wszystkim działki budowlane.

Zgodnie z art. 2 pkt 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

Przez pojęcie działki budowlanej należy rozumieć nieruchomość gruntową lub działkę gruntu, której wielkość, cechy geometryczne, dostęp do drogi publicznej oraz wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej spełniają wymogi realizacji obiektów budowlanych wynikające z odrębnych przepisów i aktów prawa miejscowego.

W myśl art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ww. ustawy:

Ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Stosownie do art. 6 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy:

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości.

Każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do:

1) zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich;

2) ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych.

Jak wynika z opisu sprawy, w dniu 3 lutego 2014 r. zaciągnęła Pani wspólnie z mężem kredyt hipoteczny na zakup nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, kredyt został udzielony w walucie polski złoty. Z umowy kredytowej wynikało, że wszyscy kredytobiorcy odpowiadają solidarnie za wynikające zadłużenie. Zgodnie z umową kredytową, kredyt został zaciągnięty na sfinansowanie nabycia prawa własności nieruchomości mieszkalnej. Zaciągając wspólnie z mężem kredyt hipoteczny realizowała Pani własne cele mieszkaniowe.

W dniu 10 lutego 2014 r. nabyła Pani z mężem działkę zabudowaną budynkiem mieszkalnym, która stała się ich majątkiem wspólnym, w którym wspólnie mieszkają. W dniu 12 maja 2017 r. Wnioskodawczyni zaciągnęła wspólnie z mężem, drugi kredyt hipoteczny, udzielony w polskim złotym, na sfinansowanie nabycia prawa własności nieruchomości gruntowej niezabudowanej, przeznaczoną pod budowę mieszkaniową lub siedliskową. Działka nr ... jest to działka przylegająca, kupiona od tej samej sprzedającej, od której kupili działkę zabudowaną. Z umowy kredytu wynika, że wszyscy kredytobiorcy solidarnie odpowiadają za spłatę kredytu. Powierzchnia działki nr ... wynosi ... ha, w ewidencji gruntów jest oznaczona symbolem Zgodnie z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy ..., zakupiona działka nr ... zlokalizowana jest na terenie zabudowy mieszkaniowej.

W tym miejscu należy także wskazać, że stosunki majątkowe między małżonkami zostały uregulowane w ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2809 ze zm.).

Zgodnie z art. 31 § 1 ww. ustawy:

Z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków.

Jak wynika z art. 33 pkt 1 i pkt 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego:

Do majątku osobistego każdego z małżonków należą:

- 1) przedmioty majątkowe nabyte przed powstaniem wspólności ustawowej;
- 2) przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił.

Ustrój wspólności ustawowej obejmujący dorobek obojga małżonków, ukształtowany został przez ustawodawcę jako wspólność łączna, bezudziałowa.

Zgodnie z art. 35 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego:

W czasie trwania wspólności ustawowej żaden z małżonków nie może żądać podziału majątku wspólnego. Nie może również rozporządzać ani zobowiązywać się do rozporządzania udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku.

Obojgu małżonkom przysługuje pełne prawo do całości majątku wspólnego. Zważywszy na tak ukształtowaną sytuację prawną małżonków objętych wspólnością ustawową, definitywne nabycie w czasie jej trwania nieruchomości oznacza nabycie przez każdego z małżonków tego prawa w całości, a nie w określonym ułamkowo udziale.

Stosownie do art. 43 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego:

Oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

W myśl przywołanego we wniosku art. 47 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego:

Małżonkowie mogą przez umowę zawartą w formie aktu notarialnego wspólność ustawową rozszerzyć lub ograniczyć albo ustanowić rozdzielność majątkową lub rozdzielność majątkową z wyrównaniem dorobków (umowa majątkowa). Umowa taka może poprzedzać zawarcie małżeństwa.

Ustrój wspólności ustawowej obejmujący dorobek obojga małżonków ukształtowany został przez ustawodawcę jako wspólność łączna, bezudziałowa.

Przeszkodą nie jest fakt, że wydatki zostaną zrealizowane na cele mieszkaniowe Pani oraz Pani męża, bowiem małżeńska wspólność majątkowa charakteryzuje się tym, że w czasie jej trwania małżonkowie nie mają określonych udziałów w majątku wspólnym. Obojgu małżonkom przysługuje pełne prawo do całości majątku wspólnego. Nie sposób więc wydzielić lub ograniczyć kwotę wydatków poniesionych przez Panią na cele mieszkaniowe zrealizowane w ramach małżeństwa, w którym istnieje wspólność majątkowa małżeńska. Dla skorzystania przez Panią z tego zwolnienia nie ma znaczenia, że wraz mężem są Państwo współwłaścicielami nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, w którym wspólnie Państwo mieszkają.

Jednocześnie wskazać należy, że z art. 366 ustawy Kodeks cywilny wynika, że:

§ 1. Kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników).

§ 2. Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani.

Z istoty solidarnej odpowiedzialności dłużników wynika, że aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani. Każdy z dłużników solidarnych odpowiada więc za całość długu, do pełnej wysokości zobowiązania a nie tylko za część, jaką można by mu przypisać poprzez np. równy podział kwoty długu pomiędzy zobowiązanych.

Tym samym, jeżeli Pani ponosi solidarną odpowiedzialność za zobowiązania wynikające z zawartych umów kredytowych, to nie ma przeszkód, aby całość wydatków poniesionych przez Panią tytułem spłaty kredytów zaliczyć na poczet wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe, celem zastosowania przedmiotowego zwolnienia wynikającego z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Do skorzystania z ulgi mieszkaniowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 w związku z art. 21 ust. 25 pkt 1 lit. a) i lit. c) w zw. z art. 21 ust. 25 pkt 2 lit. a) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wystarczające jest samo nabycie nieruchomości lub prawa określonych typów. Oznacza to, że wydatkiem na własne cele mieszkaniowe jest np. spłata kredytu na nabycie budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, a także na nabycie gruntu lub udziału w gruncie związanych z tym budynkiem oraz spłata kredytu na zakup gruntu pod budowę budynku mieszkalnego (lub udziału w takim gruncie).

Wydatkowanie przez Panią przychodu ze sprzedaży w 2021 r. udziału 5/6 w lokalu mieszkalnym (który to udział podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym), poczynwszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie trzech lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie lokalu mieszkalnego, na spłatę kredytów zaciągniętych w 2014 r. i w 2017 r. na nabycie nieruchomości (nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym oraz nieruchomości gruntowej niezabudowanej przeznaczonej pod zabudowę mieszkaniową lub siedliskową), stanowi wydatek na własne cele mieszkaniowe, o którym mowa w art. 21 ust. 25 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 21 ust. 25 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, uprawniający Panią do zwolnienia od podatku dochodu z odpłatnego zbycia ww. nieruchomości/udziału na warunkach określonych w art. 21 ust. 1 pkt 131 tej ustawy.

Należy bowiem zaznaczyć, że przedmiotowe zwolnienie ma zastosowanie do części przychodu podlegającego opodatkowaniu, osiągniętego z tytułu sprzedaży udziałów w lokalu mieszkalnym (łącznie 5/6), nabytych przez Panią w 2019 r. na podstawie umowy darowizny i umowy sprzedaży. Nie dotyczy natomiast przychodu z tytułu sprzedaży 1/6 udziału w lokalu mieszkalnym, który otrzymała Pani w spadku po ojcu, i który w ogóle nie stanowi podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym źródła przychodu w myśl art. 10 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 10 ust. 5 ww. ustawy.

Dodatkowe informacje

Informacja o zakresie rozstrzygnięcia

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego, które Pani przedstawiła i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Organ podkreśla, że procedura wydawania indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego nie podlega regułom przewidzianym dla postępowania podatkowego, czy kontrolnego. Organ wydający interpretacje opiera się wyłącznie na opisie stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku – nie prowadzi

postępowania dowodowego. Postępowanie w sprawie wydania interpretacji indywidualnej ma na celu wyjaśnienie wątpliwości co do sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego materialnego do określonego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego. Przedmiotem interpretacji wydanej na podstawie art. 14b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.) jest sam przepis prawa. Rolą postępowania w sprawie wydania indywidualnej interpretacji przepisów podatkowych nie jest ustalanie stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego), stanowi to bowiem domenę ewentualnego postępowania podatkowego.

Pouczenie o funkcji ochronnej interpretacji

- Funkcję ochronną interpretacji indywidualnych określają przepisy art. 14k-14nb ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.). Interpretacja będzie mogła pełnić funkcję ochronną, jeśli Pani sytuacja będzie zgodna (tożsama) z opisem stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego i zastosuje się Pani do interpretacji.
- Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej:
Przepisów art. 14k-14n Ordynacji podatkowej nie stosuje się, jeśli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej jest elementem czynności, które są przedmiotem decyzji wydanej:
 - 1) z zastosowaniem art. 119a;
 - 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
 - 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.
- Zgodnie z art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej:
Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Pouczenie o prawie do wniesienia skargi na interpretację

Ma Pani prawo do zaskarżenia tej interpretacji indywidualnej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Zasady zaskarżania interpretacji indywidualnych reguluje ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.; dalej jako „PPSA”).

Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Dyrektora KIS (art. 54 § 1 PPSA). Skargę należy wnieść w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji indywidualnej (art. 53 § 1 PPSA):

- w formie papierowej, w dwóch egzemplarzach (oryginał i odpis) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Warszawska 5, 43-300 Bielsko-Biała (art. 47 § 1 PPSA), albo
- w formie dokumentu elektronicznego, w jednym egzemplarzu (bez odpisu), na adres Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/wnioski albo /KIS/SkrytkaESP (art. 47 § 3 i art. 54 § 1a PPSA).

Skarga na interpretację indywidualną może opierać się wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a PPSA).

Podstawa prawna dla wydania interpretacji

Podstawą prawną dla wydania tej interpretacji jest art. 13 § 2a oraz art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej.